

Overdenking,

Geef ons meer geloof !

Opgetild uit de tijd van toen, raakt dit verlangen ook aan ons.

In een samenleving waar mensen boos zijn en teleurgesteld.

Een tijd waarin mensen geen geloof meer hebben in de politiek,
geen vertrouwen in hun eigen toekomst.

Het geloof in God was al eerder ingeruild voor geloof in jezelf.

Daar valt ten minste nog een en ander in te manipuleren.

Je kunt het altijd mooier voorstellen dan het in werkelijkheid is.

Van al die zelf ontplooiing worden we dus niet gelukkig volgens

Rik Torfs in een heldere analyse, gister in het dagblad Trouw.

De verplichte jacht op geluk blijkt bovendien een fata morgana.

Twee beelden en een kleine herinnering reisden mee in de voorbereiding
van deze viering:

een bord met daarop: te koop en een zilveren halsketting.

Aan de provinciale weg in Bunnik staat de Gereformeerde kerk te koop.

Het onfatsoenlijk grote bord doet pijn aan mijn ogen als ik er langs fiets.

Voor de zondag is het gelukkig even weggehaald.

Een tweede beeld is de foto van een zilveren ketting met de symbolen van de
grote godsdiensten er aan.

Oneerbiedig gaat het in het bewuste artikel over knip en plakspiritualiteit van de
moderne zinzoeker.

Het geheel slaat op het laatste festival van Happinez, opnieuw razend populair
met een groot aanbod van religieuze workshops voor de dagelijkse shopper op
de reli markt.

Happinez belooft: persoonlijk geluk ! Maar er is meer aan de hand.

Naast dit streven naar geluk zien we een nieuw verlangen naar geven en delen,
in een hunkering naar rust en veiligheid.

Nog maar weinig mensen herinneren zich de diepgang van de Joods Christelijke
traditie. Waar wij mee opgroeiden is verdwenen achter de horizon, zo lijkt het.

Als ik om mij heen kijk krijg ik het gevoel dat we helemaal opnieuw moeten
beginnen. Terug zijn bij af.

Maar en dat is het goede nieuws met een open mind, zo gezegd.

Er schuilt een diepe wijsheid in de woorden van de profeet Habakuk-

“Op mijn wachttorens ga ik staan, om te zien wat Hij in mij zal spreken...”

Niet God is verdampd maar ergens zijn veel mensen jong en oud verwaald in
de chaos van het leven dat zich met steeds meer haast lijkt te versnellen.

Ik moest denken aan de woorden van Dag Hammarskjöld:

“God sterft niet op de dag dat wij niet meer in een persoonlijke God geloven

maar wij sterven op de dag dat het leven niet meer doorstraald wordt

door de glans van het steeds teruggeschonken wonder,

uit bronnen die ieder verstand te boven gaan... ”

Geef ons meer geloof ! De apostelen, hier niet leerlingen maar, zij die
uitgezonden zijn: vragen niet naar een persoonlijke God.

Of geloof in Jezus Christus. Dat staat er allemaal niet.

Zij vragen om meer geloof zodat zij de houding van Jezus kunnen navolgen.

Hoe kan ik zo in het leven staan dat ik zeven maal zeven mijn naaste kan vergeven.
Hij, die een struikelblok in mijn leven is.
Zij, die mij nog steeds de weg blokkeert naar een nieuw begin.
Je ex, je vader of moeder, vriend of je partner.
De apostelen vragen naar de diepe wijsheid van het leven zelf.
Voor dit geloof is ruimte nodig. Ruimte om af te dalen in de diepte.
Om te schouwen wat je daar tegenkomt in de schacht van jouw innerlijk leven.
Want het gaat immers om jouw zoektocht.

Ik moet denken aan Joska die de verstopte put naast ons huis in Roemenië leeghaalde.
Wij hadden geen water meer, begrijpelijk want het was kurkdroog al maandenlang.
Maar er was meer aan de hand vertelde onze buurman.
Check de put zelf. En Joska, de locale putspecialist, daalde af wel 10 meter diep.
Kilo's zand sleepte hij mee naar boven.
Niet zonder de nodige pep want het was gevaarlijk.
Iedere keer voordat hij afdaalde vroeg hij om een stevige borrel.
Na een dag zwoegen waren wij weer aangesloten op de onderaardse bron.
Alles in huis en ook in mijzelf ging weer stromen...
Van de apostelen wordt gevraagd dat zij afdalen in hun put.
Van ons net zo. Zonder pep of palinka.
Het is ook minder zwoegen dan ik Joska zag doen, hoewel afdalen kan ook confronterend zijn.
Je komt je eigen tekorten tegen, je teleurstellingen komen langs, jou levensreis van daar tot hier in alle kleuren van de regenboog.
Afdalen in je zielenleven- in kritisch zelfonderzoek- is een gerichtheid, een bereidheid om de weg te gaan.
De weg van heer en knecht, van onder en boven omgekeerd.
De weg waar binnen en buiten samenvalt.
Vanuit een verlangen naar heelheid. Tegelijk:
Soms onderweg, los van elk zelfonderzoek, kan ineens een gevoel van volheid over je komen.
Zomaar op straat, tijdens een retraite in een klooster of op de top van een berg.
Een mystieke ervaring van vol zijn en vervulling van alles in één.
De Gods geboorte in ons, met de woorden van Eckehart- vindt plaats ondanks onszelf in het verborgene, onverwachts.
Valt ons toe, puur als genade en is onmiskenbaar.

Dat is van een andere orde dan de verplichte jacht op geluk.
Misschien is het wel dit diepe verlangen van de ziel waar de nieuwe mens op stuit maar wordt de weg niet herkend, is de put misschien verstopt?
Verdwaald in de waan van de dag zie ik een nieuw verlangen ontwaken naar gewoon- doen in alle rust.
Geef mij meer geloof, drukt in bijbel taal dit verlangen uit.
Verlangen naar geloof, naar inzicht en wijsheid in de diepte van het leven zelf.
Dat geloof hoeft niet christelijk te zijn maar is inclusief humaan.
Geef ons meer geloof, meer vertrouwen dat ook wij zo in het leven kunnen staan dat er ruimte komt om elkaar werkelijk te verstaan, te begrijpen en te vergeven.
In een nieuwe ruimte waar verstopping de weg eerder blokkeerde.
Opnieuw in verbinding met de bron in jou zelf, levend water.

Het stromend water diep verborgen in de put.
Verlangen naar dit levende water is het begin van de weg.
Ga in vrede.

Doorbreek ons zwijgen

Verborgen God, elke dag ervaren wij iets van
uw licht en liefde in ons en om ons heen.
In de stilte van ons hart
In de betraande ogen van wie lijdt onder geweld.
In de vreugde van wie speelt en bemint.

Toch is er die andere kant die ons zwaar maakt,
Boos, onzeker en bang.

Daarom roepen wij U aan
Doorbreek ons zwijgen
Sta ons bij in de eenzaamheid van de nacht
In de pijn van het leven,
In verdriet en nood.
Bij wie ziek zijn en verdrinken op hun tocht
Door de duistere nacht.
Wees ons nabij met de warmte van uw Geest.

Dankgebed

Barmhartige God.
In het breken en delen ervaren wij de kern
Van uw belofte.
Een wereld, een leven waar ieder tot zijn en haar recht
En bestemming komt.

In een leven vol liefde en compassie
waarmee U aan het Licht komt.
Geef ons meer geloof, meer vertrouwen
Dat dit het wenkend perspectief is
van uw verhaal met ons.
Wij, onderweg alleen en met elkaar.
Wees kracht in ons, moed en hoop

Nu en voor de tijd die komt.
Door uw Geest die ons dagelijks voedt
Met Licht en liefde.
Amen.